

den danske repræsentation i udlandet eller afgiver divergerende forklaringer om ægteskabets indgåelse.

Udlændingemyndighederne vil endvidere skulle lægge vægt på ægtefællernes alder på tidspunktet for ægteskabets indgåelse. Det bemærkes i den forbindelse, at bestemmelsen herved vil få særlig betydning for personer, der gifter sig, før de pågældende er fyldt 24 år, men som venter med at søge om ægtefællesammenføring, indtil 24 års-kravet i den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 1, nr. 1, er opfyldt.

Hvis forhold som ovenfor beskrevet betyder, at det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået efter begge parter ønske, skal udlændingemyndighederne – medmindre ganske særlige grunde afgørende taler derimod, jf. nedenfor – meddele afslag på ægtefællesammenføring, selvom den herboende person og/eller ansøgeren bestrider, at ægteskabet ikke skulle være indgået efter eget ønske.

Det almindelige princip om myndighedernes oplysningspligt finder sædvanlig anvendelse ved udlændingemyndighedernes behandling af sager efter bestemmelsen.

Der vil helt undtagelsesvist kunne være ganske særlige grunde, der afgørende taler for, at der må meddeles opholdstilladelse på grundlag af ægteskabet eller samlivsforholdet, selvom det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parter ønske. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis der er forløbet mange år siden indgåelsen af ægteskabet, og de pågældende har samlevet i den mellemliggende periode, og det må lægges til grund, at parterne begge ønsker at fortsætte samlivet.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 9, kan opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 1 (ægtefællesammenføring), ikke gives, såfremt der er bestemte grunde til at antage, at det afgørende formål med ægteskabets indgåelse eller etableringen af samlivsforholdet er at opnå opholdstilladelse. Foreligger der sådanne bestemte grunde, må det antages, at der er tale om et proformaægteskab, og opholdstilladelse kan derfor ikke gives, uanset om betingelserne for at give opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 1, i øvrigt måtte være opfyldt. Bestemmelsen svarer efter sin ordlyd til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 9, og forudsættes administreret i overensstemmelse med gældende praksis.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 10, 1. pkt., kan opholdstilladelse til et mindreårigt barn efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 1, nr. 2, hvis væsentlige hensyn taler derfor, betinges af, at den her-

boende person, som det påhviler at forsørge ansøgeren, godtgør at være i stand hertil.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en udvidelse af anvendelsesområdet for forsørgelseskravet i forhold til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 4, 3. pkt., som alene gælder for herboende indvandrere. Efter den foreslåede bestemmelse vil der også være mulighed for at stille forsørgelseskrav over for herboende personer med dansk indfødsret, statsborgerskab i et af de andre nordiske lande eller opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8 i forbindelse med familiesammenføring med mindreårige børn.

Bortset herfra forudsættes bestemmelsen anvendt i overensstemmelse med gældende praksis. Udgangspunktet vil således fortsat være, at det ikke kræves, at den herboende forælder godtgør sin forsørgelsesevne. Hvis væsentlige hensyn taler derfor, vil det dog kunne kræves, at den herboende forælder kan godtgøre sin forsørgelsesevne, f.eks. hvis der ikke har været forudgående kontakt mellem den herboende forælder og det pågældende barn i en lang periode forud for ansøgningen om familiesammenføring.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 10, 2. pkt., kan opholdstilladelse til et mindreårigt barn efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 1, nr. 2, endvidere, hvis væsentlige hensyn taler derfor, betinges af, at den herboende person godtgør at råde over sin egen bolig af rimelig størrelse. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 11, 2. pkt., og forudsættes anvendt i overensstemmelse med gældende praksis.

Det foreslås i § 9, stk. 11, 1. pkt., at opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 1, nr. 3, skal betinges af, at den herboende person påtager sig at forsørge ansøgeren og godtgør at være i stand hertil. Bestemmelsen indebærer et obligatorisk forsørgelseskrav i sager vedrørende opholdstilladelse til mindreårige børn med henblik på adoption, ophold som led i et plejeforhold eller ophold hos nærmeste familie, hvilket svarer til det krav, der i dag stilles efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 3.

Da opholdstilladelser efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 1, nr. 3, således altid skal betinges af, at den herboende person påtager sig at forsørge ansøgeren og godtgør at være i stand hertil, skal kommunalbestyrelsen inddrive betaling for hjælp, der senere ydes ansøgeren efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, hos den herboende person efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter, jf. de foreslåede bestemmelser i § 9, stk. 13, og bemærkningerne hertil. Dette indebærer ingen ændring i forhold